

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **V. Q. V.**, bytem H., M. n. 14, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 834/8, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 10.10.2014, č. j. MSK 134581/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 7.11.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10.10.2014, č. j. MSK 134581/2014, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 7.7.2014, č. j. SMO/246116/14/DSC/Šuch a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalobce uvedl, že přestupku v provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, se dopustí ten, kdo přes výzvu, v tomto případě policisty, odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn návykovou látkou. Z dikce zákona je zřejmé, že k naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku je třeba úmyslné jednání, spočívající v aktivním odmítnutí vyšetření. Aby tento úmysl byl dán, musí být prokázáno, že ten, komu výzva policisty směřovala, výzvě skutečně rozuměl a byl si vědom, že je po něm požadováno podrobit se vyšetření na návykové látky a dále musí být prokázáno, že jeho reakce na výzvu, které správně

porozuměl, je skutečně odmítnutí podrobení se vyšetření.

Žalobce namítal, že i z výsledku svědka P. P. je zřejmé, že uvedeně

zákonné znaky přestupku prokázány nebyly. Svědek na otázku správního orgánu, jak obviněného vyzval k provedení testu na návykovou látku, odpověděl: „přišel jsem k němu, ukázal jsem mu test a vyzval jsem jej, zda je ochoten podrobit se testu na drogu. Test jsem mu i fyzicky ukázal, tento test byl zabalený. Řidič se choval po výzvě tak, že nevěděl, jak má reagovat, (svědek) nevěděl, zda tomu rozumí nebo ne a opakovaně mu výzvu zdůrazňoval tak, aby to pochopil“. Dle žalobce z této výpovědi a ani z ostatních důkazů nelze bez důvodné pochybnosti učinit závěr o tom, že žalobce rozuměl, že je vyzván k vyšetření na návykové látky a zrovna tak nelze učinit závěr, že pokud výzvě rozuměl a jeho reakce byla odmítnutím. Žalobce dále poznamenal, že z důkazů provedených v rámci správních řízení vyplývá, že se nejprve podrobil dechové zkoušce na alkohol, což je všeobecně známý test, kdy každý cizinec, i ten, který český jazyk vůbec neovládá, ze vzhledu přístroje pochopí, že do něj má dýchnout. Naproti tomu u testu na ostatní návykové látky, který není všeobecně znám, nemusí cizinec pochopit, co se po něm požaduje. Svědek P. při výsledku uváděl, že musel žalobci naznačovat olíznutí testu. Žalobce dále uvedl, že k jednání u správního orgánu I. stupně se dostavil bez tlumočníka, správní orgán s ním komunikoval pouze v českém jazyce a i z této komunikace muselo být správnímu orgánu zřejmé, že znalosti češtiny žalobce jsou chatrné, že jednání nerozuměl, neboť i jednoduchou výzvu k usednutí na židli mu musel pracovník správního orgánu předvést posunky. Uvedl-li žalovaný v napadeném rozhodnutí, že z výpovědi svědka P. vyplývá, že žalobce na výzvu předložil všechny potřebné doklady, dále, že se podrobil vyšetření na přítomnost alkoholu a rovněž, že na odpověď, jestli rozumí česky, odpověděl ano, z čehož žalovaný bez dalšího dovozuje dostatečnou znalost českého jazyka na straně žalobce k tomu, aby pochopil zcela výzvu ze strany policistů k podrobení se vyšetření na přítomnost jiných návykových látek, a to včetně následků odmítnutí se podrobení takovému vyšetření, pak se jedná dle názoru žalobce o nesprávné skutkové závěry. Samotný dotaz, na to, zda rozumí česky je zcela neurčitý a dotázaná osoba odpovídá fakticky pouze na to, jestli rozuměla této položené otázce. Podrobení se vyšetření na přítomnost jiných návykových látek již ovšem není vyšetřením běžně prováděným při silniční kontrole a jde současně o složitější úkon.

Žalobce namítal, že v jeho případě nebylo prokázáno úmyslné zaviněné spáchání předmětného přestupku, ale z průběhu správního řízení naopak vyplývá, že jeho znalost českého jazyka není na dostatečné úrovni k pochopení výzvy k podrobení se vyšetření na přítomnost návykových látek.

Dovozuje-li žalovaný dostatečnou znalost českého jazyka žalobcem ze skutečnosti, že se 1.7.2014 účastnil ústního jednání bez tlumočníka, odkázal žalobce na přednes jeho zástupce u ústního jednání 1.7.2014, kdy uvedl, že nejprve informoval žalobce o tom, že jeho účast na ústním jednání není nutná, a teprve v den konání ústního jednání zástupce shledal nesprávnost dané informace a z důvodu nedostatku času se již tlumočníka nepodařilo žalobci a jeho právnímu zástupci zajistit. Rovněž z výsledku provedeného vyšetření ve FN v Ostravě-Porubě lze dovodit, že v případě nepodrobení se na výzvu vyšetření na přítomnost návykové látky došlo u žalobce pouze z nepochopení, způsobeného nedostatečnou znalostí českého jazyka. Žalobce dále

namítal, že závěr žalovaného o tom, že posouzení námitky ve vztahu k porozumění výzvy policisty pronesené v českém jazyce s tím, že existují okolnosti, v jejíž světle žalovaný považuje námitku za nedůvodnou, je nepřezkoumatelným, neboť z rozhodnutí žalovaného není patrné, na základě jakých skutečností a důkazů dovedl žalovaný danou námitku za nedůvodnou. Z obsahu spisu vyplývá, že žalobcova znalost českého jazyka je minimální, pokud neporozuměl ani tak jednoduché výzvě, jako je výzva k posazení se na židli.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správních spisů.

Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s postupem dle § 51 odst. 1 s.ř.s. vyslovili souhlas.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud předně konstatuje, že žaloba byla u soudu podána dne 7.11.2014 včas, neboť rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno k rukám jeho zástupce dne 13.10.2014.

Ze správních spisů Magistrátu města Ostravy a žalovaného zjistil krajský soud následující skutečnosti. Dne 7.1.2014 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 7.1.2014 ve 22:10 hodin řídil žalobce motorové vozidlo VW SHARAN CARAT, RZ 4Z5 2416 v Ostravě po ulici 28. října. Na výzvu se nepodrobil testu na přítomnost jiné návykové látky v těle přístrojem DRUGWIPE. Tímto jednáním je podezřelý z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. a porušil tím ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. Dále se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. tím, že při snížené viditelnosti neměl rozsvícena potkávací a obrysové světla a porušil tím § 32 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. Žalobce byl poučen dle § 13 a § 61 zákona č. 273/2008 Sb. Žalobci byla dána možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu. Dále mu byla zakázána další jízda. Žalobce se nevyjádřil. Totožnost žalobce byla zjištěna z řidičského průkazu vydaného Městským úřadem Bystřice p. Hostýnem. Z úředního záznamu policisty nstržm. P. P. ze dne 8.1.2014 vyplývá, že při vyzývání řidiče – žalobce k předložení dokladů si všiml, že řidič jeví známky užití alkoholu nebo jiné návykové látky, jelikož měl rozšířené zorničky, nehovořil plynule a přešlapoval na místě. Řidiče se policista po poučení dle § 13 a § 61 zákona č. 273/2008 Sb. dotázal, zda před jízdou nebo během jízdy požil alkohol, načež řidič odpověděl, že alkohol nepožil. Na výzvu policisty se žalobce podrobil odbornému měření ke zjištění alkoholu v dechu. Toto měření bylo negativní. Dále se policista žalobce dotázal, zda užívá nějaké drogy a zda před jízdou anebo během jízdy nějakou drogu požil. Na to mu žalobce odpověděl, že drogy nebere. Poté policista žalobce vyzval k podrobení se orientačnímu testu na přítomnost jiných návykových látek v těle přístrojem DRUGWIPE, což žalobce odmítl. Poté policista žalobci sdělil, jaký bude další postup. S žalobcem bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž mu byla dána možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za

vinu. Této možnosti žalobce nevyužil, pouze oznámení přestupku podepsal. Žalobce byl následně předveden pro podezření z trestného činu podplácení na Obvodní oddělení policie Ostrava-Mariánské Hory. Na místě služebního zákroku byl žalobci dne 8.1.2014 zadržen řidičský průkaz. Policista nstržm. T. K. v úředním záznamu z 8.1.2014 uvedl, že dne 7.1.2014 bylo v rámci běžné hlídkové činnosti zastaveno vozidlo řízené žalobcem, kolega P. vyzval řidiče k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu motorových vozidel. Řidič pak byl kolegou P. po poučení dle § 13 a § 61 zákona č. 273/2008 Sb. vyzván k odbornému měření na přítomnost alkoholu v dechu s negativním výsledkem. Vzhledem k tomu, že se řidič jevil podezřelý z užití alkoholu či jiné návykové látky (rozšířené zorničky, nehovořil plynule a přešlapoval na místě) vyzval jej kolega P. k provedení orientačního testu na přítomnost jiných návykových látek v těle, což řidič striktně odmítl. Následně jej kolega P. poučil o tom, co znamená odmítnutí podrobit se orientačnímu testu na přítomnost jiných návykových látek a znovu vyzval řidiče k tomuto testu s opětovným odmítnutím. Na dotaz, zda řidič užil před jízdou nebo během jízdy nějaké návykové látky, se řidič odmítl vyjádřit. Žalobce hovořil lámanou češtinou, ale rozumět mu bylo, plnil veškeré úkony, které po něm byly požadovány bez prodlení (ovšem kromě testu na OPL). Kolega P. s žalobcem sepsal oznámení přestupku, v němž mu byla dána možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu. Této možnosti žalobce nevyužil, pouze oznámení přestupku podepsal.

Ze spisu dále vyplývá, že dne 25.2.2014 bylo žalobci doručeno do vlastních rukou oznámení o zahájení řízení o přestupku včetně předvolání k ústnímu jednání. Žalobci bylo sděleno, že je předvolán na 13.3.2014 ve věci přestupku v provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. d), k) zákona o silničním provozu, z jehož spáchání je obviněn, a to v souvislosti s porušením § 32 odst. 2, § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu tím, že dne 7.1.2014 ve 22:10 hodin, řídil v Moravské Ostravě, na ulici Výstavní a 28. října osobní vozidlo VW, RZ 4Z5 2416, aniž měl za snížené viditelnosti rozsvícené předepsané osvětlení vozidla, přičemž se při následném služebním zákroku odmítl na výzvu policisty podrobit testu, zda není pod vlivem návykové látky. K ústnímu jednání dne 13.3.2014 se žalobce bez omluvy nedostavil. Správní orgán téhož dne vydal rozhodnutí, jímž uznal žalobce vinným předmětnými přestupky. Toto rozhodnutí žalovaný zrušil rozhodnutím ze dne 7.5.2014, č. j. MSK 50545/2014. V mezidobí byla do spisu založena plná moc, jíž žalobce zmocnil advokáta Mgr. Marka Sedláka k zastupování v předmětném správním řízení. Magistrát města Ostravy následně nařídil ústní jednání na 1.7.2014, k němuž řádně předvolal žalobce a jeho zmocněnce a rovněž svědka nstržm. P. P.

K ústnímu jednání dne 1.7.2014 se dostavili žalobce a jeho zmocněnec. Po sdělení předmětu řízení a po zopakování obvinění žalobce uvedl, že obvinění i poučení porozuměl. Žalobce byl seznámen s obsahem spisové dokumentace, v souladu s § 53 odst. 6 správního řádu byly provedeny důkazy listinami, a to oznámením přestupku a dalším obsahem spisu. Správní orgán I. stupně po zákonném poučení vyslechl svědka P. P., který kromě jiného uvedl, že žalobce mu na výzvu předložil všechny doklady a poté, co svědek zjistil, že se jedná o osobu Vietnamské národnosti, dotázal se jej, zdali rozumí česky. Řidič odpověděl ano. Poté jej svědek vyzval k provedení dechové zkoušky na alkohol. Tomu žalobce porozuměl. Dechová zkouška byla negativní. Z důvodu chování žalobce – měl zpomalené reakce, choval se nepřírozeně, byl nervózní, měl lesklé oči, jej svědek vyzval podle zákona k testu testem DRUGWHIPE, který řidiči i fyzicky ukázal s tím, že bude proveden stěr slin na drogy. Žalobce, když

uslyšel, že se jedná o drogy, reagoval tím, že svědkovi začal šeptat, ať si vezme peníze, že potřebuje odjet. Při komunikaci řidič na český jazyk reagoval, rozuměl, ale česky dobře nemluvil. Po výzvě k podrobení se testu na drogy se řidič choval tak, že nevěděl, jak má reagovat. Svědek nevěděl, zdali výzvě řidič rozumí a opakovaně mu tuto výzvu zdůrazňoval tak, aby ji pochopil. Když se svědek žalobce tázal, zdali rozumí českému jazyku, žalobce odpověděl ano s tím, že moc nemluví, ale že rozumí českému jazyku. Z protokolu o ústním jednání ze dne 1.7.2014 vyplývá, že po seznámení se spisovou dokumentací a výpovědi svědka, zmocněnec žalobce uvedl, že je pravděpodobné, že došlo k nedorozumění. Žalobce pochopil, že se má podrobit dechové zkoušce na alkohol, ale poté již kvůli špatné češtině nepochopil, že má provést ještě test na drogy. Namítal, že ani z výpovědi policisty nevyplývá, že by provedení testu na drogy výslovně odmítl. Poznamenal dále, že 8.1.2014 v 02:10 hodin ráno byl žalobci proveden odběr krve a moči a proveden test na drogy v nemocnici. Nález na drogy byl negativní. I toto potvrzuje, že došlo k nedorozumění kvůli špatné znalosti češtiny, protože žalobce zjevně neměl žádný důvod, proč by test na drogy namítal. Zmocněnec žalobce proto navrhl zastavení přestupkového řízení. Uvedl dále, že žalobce se k věci nebude vyjadřovat a žalobce nové jednání za přítomnosti tlumočníka nepožaduje. Správní orgán I. stupně poté konstatoval, že další důkazy nebyly navrženy a prohlásil dokazování za ukončené.

7.7.2014 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, kterým žalobce uznal vinným tím, že dne 7.1.2014 v 22:10 hodin, řídil v Moravské Ostravě na ulici Výstavní a ulici 28. října osobní vozidlo tovární značky VW, RZ 4Z5 2416, aniž měl za snížené viditelnosti rozsvícené předepsané osvětlení vozidla, přičemž se při následném služebním zákroku, odmítl na výzvu policisty podrobit testu, zda není pod vlivem návykové látky. Tímto jednáním porušil § 32 odst. 1, § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. d), písm. k), zákona o silničním provozu, za což mu byly uloženy sankce, a to pokuta v částce 25.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení na dobu 12 měsíců, počínaje dnem nabytí právní moci rozhodnutí. Dále byla žalobci uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, které žalovaný nyní napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí Magistrátu města Ostravy potvrdil. Co se týče skutkových závěrů stran přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu žalovaný uvedl, že pro posouzení, zda ze strany žalobce došlo či nedošlo k naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku, bylo nutno zkoumat zásadní otázku, a to, zda žalobce pochopil, čeho se výzva zasahujícího policisty týká a co se po něm výzvou požaduje. Žalovaný konstatoval, že již v úředních záznamech zasahujících policistů P. P. a Bc. T. K., které vyhotovili 8.1.2014, oba policisté uvedli, že žalobce měl na místě silniční kontroly hovořit místy lámanou češtinou, místy i spisovnou češtinou, bylo mu rozumět, požadované úkony činil bez prodlení, čímž se má na mysli i podrobení se výzvě k vyšetření na přítomnost alkoholu pomocí dechového analyzátoru. Poněvadž však úřední záznam nelze použít jako důkaz, správní orgán I. stupně v souladu s pokynem žalovaného provedl důkaz svědeckou výpovědí zasahujícího policisty P. P., který přímo jednal s žalobcem, vyzýval jej k předložení dokladů a taktéž k podrobení se odbornému vyšetření na přítomnost alkoholu v dechu. Žalovaný po konstatování zjištění z výpovědi svědka P., že svědek

položil žalobci otázku, zda rozumí česky, na což se mu dostalo jednoznačné a kladné odpovědi, v dalším postupu nenastala žádná závažná překážka a svědek neměl důvod nepokračovat v dalších úkonech služebního zákroku. Tím dalším úkonem bylo provedení odborného vyšetření na přítomnost alkoholu, čemuž žalobce rozuměl a vyšetření se podrobil. Z uvedeného postupu dle názoru žalovaného plyne, že žalobce porozuměl a pochopil, co po něm policista vyžaduje. Druhým úkonem byla výzva k odbornému vyšetření na přítomnost jiných návykových látek. Reakcí žalobce na výzvu však bylo, že potřebuje odjet, spojenou s nabídnutím finanční částky svědkovi. Žalovaný uvedl, že zde se nabízí logická otázka, jaký důvod měl žalobce pro nabízení finanční hotovosti, když výsledek odborného vyšetření na alkohol byl negativní a svědek ve své výpovědi nic nehovoří o tom, že by žalobci udělil blokovou pokutu, pro kterou by žalobce měl v ruce papírové bankovky, neboť jaký měl důvod nabízet finanční hotovost. Svě závěry v otázce o porozumění výzvě policisty žalovaný opřel i o skutečnost, že žalobce má na území České republiky trvalý pobyt (na adrese Hranice-Město, Masarykovo nám. 14), což již samo o sobě je spojeno s předpokladem určitého stupně znalosti českého jazyka. Mimo to žalobce v roce 2011 absolvoval výuku a výcvik k získání řidičského oprávnění, zakončené vydáním řidičského průkazu pro skupiny AM, B1 a B, z čehož vyplývá, že byl seznámen s obsahem zákona o silničním provozu. V neposlední řadě nelze ponechat bez povšimnutí tu skutečnost, že jak žalobce, tak i jeho zmocněnec byli přítomni ústnímu jednání a žalobce se dostavil bez tlumočníka. Protokol o ústním jednání pak neobsahuje žádnou výtku, námitku či argumentaci žalobce, že průběhu ústního jednání vedeného v českém jazyce, nerozumí. Poukazoval-li pak žalobce na to, že následný test na návykové látky byl proveden s negativním výsledkem, jak vyplývá z obsahu lékařské zprávy 8.1.2014 v čase 02:10 hodin (tzn. až 4 hodiny po silniční kontrole) ve FN v Ostravě, žalovaný k tomu konstatoval, že tuto argumentaci nepovažuje za důvodnou. Zdůraznil, že protiprávní jednání žalobce nespočívá v řízení motorového vozidla pod vlivem jiných návykových látek (drog), nýbrž v odmítnutí výzvy policisty podrobit se vyšetření na přítomnost jiné návykové látky. Toto vyšetření se řadí mezi tzv. neodkladné úkony, a proto ani o 4 hodiny později vypracovaná lékařská zpráva o negativním výsledku vyšetření na přítomnost jiných návykových látek nemůže žalobce zbavit odpovědnosti za své předchozí zákonem postižitelné jednání spočívající v odmítnutí výzvy policisty k odbornému lékařskému vyšetření. Žalovaný uvedl, že pro posouzení protiprávního jednání je rozhodné, co žalobce činil v okamžiku silniční kontroly, nikoliv co činil až po ní s odstupem několika hodin. V souvislosti s vyšetřením žalobce, které absolvoval ve fakultní nemocnici, žalovaný poznamenal, že si nemůže nepoložit důležitou otázku – jak je možné, že žalobce se na straně jedné podrobil lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu (moči) a jednal podle pokynu policistů a zdravotnického personálu, a na straně druhé při silniční kontrole výzvě a požadavku policisty nerozuměl? Dle žalovaného lze přitom mít zcela důvodně za to, že komunikace ve zdravotnickém zařízení s ohledem na povahu prováděného úkonu (lékařského vyšetření) je obsahově na minimálně stejné úrovni jako komunikace s policisty na místě silniční kontroly, v jejímž rámci byl žalobce vyzván k odbornému vyšetření na přítomnost alkoholu a vyšetření na přítomnost jiných návykových látek a takové jednání postrádá logické vysvětlení. Žalovaný uzavřel, že existují okolnosti, v jejichž světle žalovaný považuje námitku o nepochopení výzvy policisty, za nedůvodnou.

Podle ust. § 50 odst. 1 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy

účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.

Podle ust. § 50 odst. 3 správního řádu, správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle ust. § 51 odst. 1 správního řádu, k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

Podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, řidič je kromě povinností uvedených v § 4 povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) se odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.

Podle § 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Co se týče výhrad žalobce stran skutkových závěrů správních orgánů s tím, že jejich závěry se nezakládají na provedeném dokazování, neshledává krajský soud tyto námitky žalobce důvodnými. Soud při hodnocení provedených důkazů, a to výpovědi svědka – zasahujícího policisty P. P. a listinných důkazů neshledal procesní pochybení správních orgánů, které by bylo způsobilé přivodit nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Mezi obsahem správního spisu, zahrnujícím výpověď slyšeného svědka a obsah provedených listinných důkazů a mezi učiněnými skutkovými a následně právními závěry soud neshledal žádný rozpor. Listinné důkazy ve spojení s výpovědi svědka činily ucelený důkazní řetězec a správní orgány nepochybily, učinily-li z těchto důkazů kromě jiného závěr, že žalobce porozuměl výzvě policisty k podrobení se vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou a že této výzvě – podrobení se testu testem DRUGWIPE, odmítl. Závěr o tom, že žalobce výzvě policisty k podrobení se vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, správní orgány učinily nejenom z výpovědi svědka P., na jehož výslovný dotaz na místě samém, zda rozumí česky, žalobce odpověděl kladně, ale i z reakce na výzvu policisty k podrobení se dechové zkoušce,

čemuž se podrobil, čili výzvě policisty rozuměl. Na další úkon policisty, kterým byla výzva k odbornému vyšetření na přítomnost jiných návykových látek však již reagoval odmítnutím s tím, že potřebuje odjet. Závěry o porozumění výzvě policisty správní orgány opřely také o tu podstatnou skutečnost, že žalobce má na území České republiky trvalý pobyt, což již samo o sobě je spojeno s předpokladem určitého stupně znalosti českého jazyka, jak je známo z úřední činnosti i soudu a nadto, což je rovněž velmi podstatné, provedenými důkazy bylo prokázáno, že žalobce v roce 2011 absolvoval výuku a výcvik k získání řidičského oprávnění, zakončené vydáním řidičského průkazu pro skupiny AM, B1 a B, z čehož vyplývá potřebná míra znalosti českého jazyka a rovněž seznámení se s obsahem zákona o silničním provozu v rámci výuky. Tvzení žalobce, že výzvě k podrobení se vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, neporozuměl, shledává soud v daných souvislostech účelovým, motivované snahou vyhnout se odpovědnosti za předmětný přestupek. Argumentace žalobce, že se podrobil vyšetření na přítomnost jiných návykových látek následně v nemocnici, soud shodně s žalovaným konstatuje, že pro posouzení protiprávního jednání je rozhodné, co žalobce činil v okamžiku silniční kontroly, nikoliv až po ní s odstupem několika hodin. Krom toho protiprávní jednání žalobce nespočívalo v řízení motorového vozidla pod vlivem jiných návykových látek, nýbrž v odmítnutí výzvy policisty podrobit se vyšetření na přítomnost jiné návykové látky a toto vyšetření se řadí mezi tzv. neodkladné úkony, a proto ani o 4 hodiny později vypracovaná lékařská zpráva (v čase 02:10 hodin dne 8.1.2014, tzn. 4 hodiny po silniční kontrole) o negativním výsledku vyšetření na přítomnost jiných návykových látek, nemůže žalobce zbavit odpovědnosti za své předchozí zákonem postižitelné jednání spočívající v odmítnutí výzvy policisty k odbornému lékařskému vyšetření, jak zcela přiléhavě uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný správně poznamenal, že komunikace mezi žalobcem a zdravotnickým personálem a policisty ve fakultní nemocnici s ohledem na povahu prováděného úkonu – lékařského vyšetření, spojeného s odběrem biologického materiálu, byl obsahově minimálně na stejné úrovni jako komunikace s policistou na místě silniční kontroly, z čehož rovněž vyplývá logický závěr o tom, že žalobce výzvě policisty k podrobení se vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, pronesené v českém jazyce, musel porozumět. S ohledem na shora uvedené nelze přisvědčit žalobní námitce, že v případě jednání žalobce nebylo prokázáno úmyslné zaviněné spáchání předmětného přestupku, a že z průběhu správního řízení vyplývá, že znalost českého jazyka na straně žalobce není na dostatečné úrovni k pochopení výzvy podrobení se vyšetření na přítomnost návykových látek, neboť provedené důkazy tvrzení žalobce vyvracejí.

Soud uzavírá, že správní orgány se dostatečně ve svém odůvodnění vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce, rozhodnutí jsou přezkoumatelná a zákonná a soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 27.5.2015

Za správnost vyhotovení:
Ivona Martiníková

Mgr. Jarmila Úředníčková v. r.
samosoudkyně